

Én, X.Y. gimnazista éveim hajnalán, felesküszöm iskolám alkotmányára.

Fogadom, hogy minden órán szótlanul ülök, míg a tudás fénye,

meg nem töri belső sötétségem.

Az intelligencia szót most hallom először, mégis törekedni fogok annak elérésére,

jelentsen ez bármit is.

Bár született individuum vagyok, önálló gondolatok híján,

tanáraim szava lesz az etalon.

Esküszöm, hogy amíg az eget csillagok borítják,

kamuigazolással nem lógok el órát.

Az ősi szokásjogot életem fölé helyezem, a büfében a hős végzőst,

magam elé engedem.

Ígérem, hogy a címerhez méltón viselkedem,

mert azt nem tarkíthatja semmilyen szégyen.

Már nem számit, hogy ki mit gondol,

évszázadok múltja nem hazudtol.

Türrös szív, Türrös lélek

Türrös leszek, amíg élek.

Isten engem úgy segéljen!

szöveg: Hegyi Barna (12.g)